

การพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ชญารัตน์ บุญพุฒิกอร์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
THE DEVELOPMENT OF A FINANCIAL MANAGEMENT TEST FOR
UNDERGRADUATE STUDENTS OF RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY SUVARNABHUMI

Chayarat Boonputtikorn

Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Thailand

E-mail address: chaya.nui@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 5 มิถุนายน 2562

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 2 มิถุนายน 2563

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 6 มิถุนายน 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 600 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงิน มีองค์ประกอบในการบริหารจัดการการเงิน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน 2) การจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ 3) การออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ 4) การจัดการความเสี่ยง 5) การจัดการการเงินโดยทั่วไป และ 6) การระดมทุนหรือการลงทุน

2. คุณภาพแบบวัดด้านความตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เป็นรายข้อ ระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการทั้งหมด 27 ข้อ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 คุณภาพแบบวัดด้านความเที่ยง พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Coefficient - Cronbach's Alpha) มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.885

3. ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ปรากฏว่า โมเดลการบริหารจัดการการเงินมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบวัด การบริหารจัดการการเงิน

Abstract

The purpose of this descriptive research aimed to 1) Develop of a Financial Management inventory for undergraduate students of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi 2) Evaluate the quality of the inventory for Undergraduate students of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. The samples involved 600 undergraduate students of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi in academic year 2017. They were stratified random sampling samples relying on the proportion of the population of students in each faculty. The data was collected using a questionnaire. The results were as follows:

1. The development of a financial management test consists of 6 elements in financial management, which are 1) Cash Management 2) Credit Management 3) Saving or Retirement Planning 4) Risk Management 5) General Financial Management and 6) Capital Accumulation.

2. The content validity determined by Item Objective Congruence (IOC), and selected twenty seven items were in the range 0.60 – 1.00 criteria. The result of the reliability and the discrimination analysis showed that Cronbach's alpha reliability coefficient was 0.885.

3. The construct validity was confirmed by using confirmatory factor analysis. The results of the test sixth factors were rather fit to the empirical data.

Keywords: Test Development, Financial Management

บทนำ

ปัจจุบันวัยรุ่นเจริญเติบโตมาพร้อมกับสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และค่านิยมด้านวัตถุโดยเฉพาะในสังคมเมืองที่มีสิ่งล่อตาล่อใจส่งผลให้มีการใช้จ่ายเงินเพื่อให้ได้สิ่งของนั้นมาตอบสนองความต้องการ พฤติกรรมการใช้จ่ายของวัยรุ่นเป็นประเด็นทางสังคมที่ได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง ทั้งในวรรณกรรมทางเศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ สังคม และมานุษยวิทยา ซึ่งขณะนี้กำลังมีการตั้งข้อสังเกตในหลายประเทศเกี่ยวกับการใช้จ่ายที่ค่อนข้างหรูหรา ฟุ่มเฟือยของวัยรุ่น จากผลการวิจัยของ ภูเบศร์ สมุทรจักร และมนสิการ กาญจนะจิตรา (2557) ได้ศึกษาพฤติกรรมบริโภคนิยมในวัยรุ่นไทย และปัจจัยที่เป็นสาเหตุโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,200 คน พบว่า การบริโภคนิยมของวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง แต่ระดับความเป็นวัตถุนิยมมีคะแนนค่อนข้างสูงกว่าการบริโภคนิยมลักษณะอื่น ๆ ซึ่งสมควรจะต้องเฝ้าระวัง อีกทั้ง สนพญา เขมวิทรัตน์ และดวงใจ เขมวิทรัตน์ (2552) ศึกษางานวิจัยเรื่องการวางแผนการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ระดับพฤติกรรมของนักศึกษาเกี่ยวกับการเงินอยู่ในระดับการปฏิบัติเป็นบางครั้ง

(ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.12) ซึ่งจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการวางแผนการเงินของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำมาก

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาการจัดการด้านการเงินของเยาวชนได้รับความสนใจจากหลากหลายองค์กร เช่น หน่วยงานภาครัฐ องค์กร ชุมชน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย อาจจะมีเหตุผลสืบเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมและการสะสมหนี้เพิ่มมากขึ้น จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2556 ในประเทศเยอรมันนี้ การออมของผู้ประกอบการมีร้อยละ 10 ของรายได้ ในประเทศสหรัฐอเมริกา การออมของผู้ประกอบการระหว่างร้อยละ 4.5–5.2 ของรายได้ สำหรับในประเทศแอฟริกาใต้ การออมของผู้ประกอบการ ร้อยละ -0.02 นั้นหมายความว่า ประเทศต่างๆ โดยเฉพาะแอฟริกาใต้มีภาวะการสะสมหนี้ขึ้น ซึ่ง Vosloo et al. (2014) ระบุว่า บุคคลจะต้องออมเงินไว้ให้ได้ ร้อยละ 15 ของเงินเดือน เป็นระยะเวลา 30 ปี สำหรับวัยเกษียณ และ Shim, Xiao, Barber, and Lyons (2009) ระบุว่าหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ไม่ควรเกิน ร้อยละ 40 ถ้าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กล่าวมานี้มีแนวโน้มว่าบุคคลหรือผู้ประกอบการจะเกิดความกดดัน ทางด้านการเงินและส่งผลต่อความผาสุกทางการเงิน (Financial Well-being) ตามมา และปัจจุบันระบบ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคและระบบบัตรเครดิตเป็นสิ่งล่อใจให้บุคคลก่อหนี้สินขึ้น ส่งผล ต่อความผาสุกทางการเงินของวัยหนุ่มสาว ส่งผลทางลบต่อการปฏิบัติงานตามมา และปัญหาดังกล่าวยังส่งผล ถึงระบบเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย อีกทั้ง Xiao et al. (2009) และ Worthy et al. (2010) ระบุว่า การ พัฒนาพฤติกรรมทางการเงินหรือการบริหารจัดการเงินที่ดีจะช่วยให้บรรลุการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป

นอกจากนี้ผลการศึกษาและวิจัยในหัวข้อ Employee Perspective 4.0 ของแมนพาวเวอร์กรุ๊ป ประเทศไทย (อ้างอิงใน marketeeronline, 2019) เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เงินและการออมเงินของกลุ่มคน รุ่นใหม่ยุค 4.0 ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการกระจายการลงทุนไปในรูปแบบ ที่มีความเสี่ยงมากกว่าการฝากประจำและการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ โดยชี้ให้เห็นว่าคนทำงานรุ่นใหม่ ส่วนใหญ่สัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนนั้นไม่ได้กำหนดแน่นอน จะออมตามเงินที่เหลือจาก การใช้จ่าย ทั้งนี้ ผลการศึกษายังได้กล่าวถึงข้อเสนอแนะให้กับภาครัฐในการเร่งส่งเสริมการวางแผนจัดสรร เงินออมและการลงทุนอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับเริ่มต้นทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ สยานนท์ สหุนันต์ (2561) ซึ่งเห็นว่านักศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และมีความรู้ความเข้าใจการรับรู้ข่าวสารทางการเงินจากสื่อต่าง ๆ อย่างถูกต้องเพื่อให้รูปแบบการบริหาร จัดการการเงินของนักศึกษามีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตทางด้านการเงิน นำไปสู่ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคตได้

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริหารจัดการการเงิน พบว่า ทั้งในและต่างประเทศมี การศึกษาพฤติกรรมทางการเงิน การจัดการเงินส่วนบุคคล การความสัมพันธ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การบริหารจัดการการเงินค่อนข้างมาก อย่างเช่นงานวิจัยของ Parrotta and Johnson (1998) แบ่งองค์ ประกอบของการบริหารจัดการเงินออกเป็น 6 มิติ ได้แก่ 1) การจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน (Cash Management) จำนวน 13 ตัวชี้วัด 2) การจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ (Credit Management) จำนวน

9 ตัวชี้วัด 3) การออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ (Retirement and Estate Planning) จำนวน 3 ตัวชี้วัด 4) การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) จำนวน 4 ตัวชี้วัด 5) การจัดการการเงินโดยทั่วไป (General Management) จำนวน 7 ตัวชี้วัด และ 6) การระดมทุนหรือการลงทุน (Capital Accumulation) จำนวน 2 ตัวชี้วัด สยานนท์ สหพันธ์ (2561) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลมากที่สุดถึง 4 ด้าน คือ ด้านวิธีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านแนวทางในการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล นอกจากนี้ Brigham and Houston (2012) ระบุว่าในการบริหารจัดการการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องยึดหลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) การวางแผน เพื่อเป็นการกำหนดการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 2) การจัดท่างบประมาณในการใช้ทรัพยากรและดำเนินการตามแผนงาน 3) การควบคุมการดำเนินงานตามแผนและการติดตามความคืบหน้าในการดำเนินงาน และ 4) การประเมินผลความสำเร็จ จากข้อมูลข้างต้น การศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินซึ่งจะนำไปสู่การบริหารจัดการการเงินอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นอย่างมากที่บุคคลควรจะได้รับ การปลูกฝังจากทั้งสถาบันครอบครัวตลอดจนสถาบันการศึกษา เพื่อให้บุคคลเห็นความสำคัญและมีวินัยในการบริหารจัดการการเงินตั้งแต่อายุน้อยก่อนเข้าสู่วัยทำงาน นำไปสู่ความมั่งคั่งและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะทำวิจัยเพื่อสร้างแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ให้มีความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) เพื่อสะท้อนสถานการณ์การบริหารจัดการการเงินของนักศึกษา ผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำแบบวัดการบริหารจัดการการเงินที่มีคุณภาพไปใช้วัดการบริหารจัดการการเงินของนักศึกษา เพื่อจะช่วยสะท้อนพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินของเยาวชนที่กำลังจะก้าวสู่วัยทำงานให้กับสถาบันการศึกษาไปพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการบริหารจัดการการเงิน และสร้างความผาสุกทางการเงินของนักศึกษาที่เข้าสู่วัยทำงานในอนาคตได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

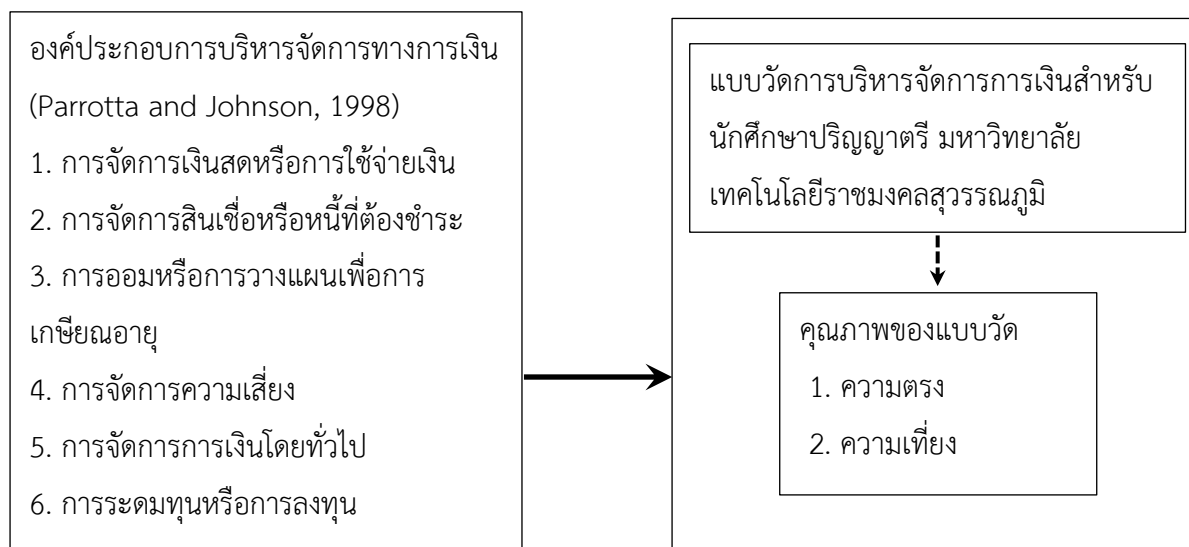
1. เพื่อพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบวัดการบริหารจัดการการเงิน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

2. ได้ข้อมูลซึ่งเป็นสารสนเทศที่สำคัญให้แก่ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปลูกฝังพฤติกรรมบริหารจัดการการเงินที่ดีให้กับนักศึกษา ก่อนก้าวเข้าสู่การทำงานในอนาคต
3. เป็นแนวทางให้สถาบันการศึกษานำแบบวัดที่มีคุณภาพไปใช้เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมบริหารจัดการการเงินของนักศึกษาต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 11,203 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 23 มกราคม 2560)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 600 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากใช้กฎแห่งความชัดเจน (Rule of Thumb) คือ จำนวน 10-20 เท่า ของตัวแปรสังเกตได้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ในการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 38 ตัว ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกขนาดตัวอย่างจำนวน 15 เท่า ของตัวแปร ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมอย่างน้อยคือ 570 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของคณะและชั้นปี

2. การพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาแบบวัดตามแนวคิดของ Parrotta & Johnson (1998)

ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน (Cash Management) 2) การจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ (Credit Management) 3) การออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ (Saving or Retirement Planning) 4) การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) 5) การจัดการการเงินโดยทั่วไป (General Financial Management) และ 6) การระดมทุนหรือการลงทุน (Capital Accumulation)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของการบริหารจัดการการเงิน จากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจาก เอกสาร ตำราและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงินในครั้งนี้ ดำเนินการ กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของการบริหารจัดการการเงินตามแนวคิดของ Parrotta and Johnson (1998) ที่กำหนดองค์ประกอบของแบบวัดการบริหารจัดการการเงินไว้ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน การจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ การออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ การจัดการความเสี่ยง การจัดการการเงินโดยทั่วไป และการระดมทุนหรือการลงทุน

ระยะที่ 2 พัฒนาแบบวัด โดยการนำนิยามเชิงปฏิบัติการมาสร้างเป็นข้อคำถาม ในลักษณะแบบรายงานตนเอง (Self-Report) ซึ่งมีตัวเลือกการตอบตามแบบวัดของลิเคิร์ต ในลักษณะของมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อ มีการตรวจให้คะแนน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดการบริหารจัดการการเงิน

ความคิดเห็น	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด	5	1
มีการปฏิบัติในระดับมาก	4	2
มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง	3	3
มีการปฏิบัติในระดับน้อย	2	4
มีการปฏิบัติน้อยที่สุด/ไม่ปฏิบัติเลย	1	5

ระยะที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการบริหารจัดการการเงิน มีวิธีการดังนี้

3.1 ตรวจสอบความเป็นปรนัยของแบบวัด โดยให้นักศึกษาจำนวน 20 คน ตอบประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความเหมาะสมของข้อคำถามกับบริบทของนักศึกษา ความเหมาะสมและความชัดเจนของรูปแบบข้อคำถามและตัวเลือก และระดับการวัด พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้

นักศึกษาเสนอแนะข้อคำถาม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามครั้งที่ 1 โดยข้อคำถามจาก 38 ข้อ ได้ตัดทิ้งจำนวน 8 ข้อ

3.2 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ภาษา และโครงสร้าง โดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จำนวน 27 ข้อ ตัดทิ้ง จำนวน 3 ข้อ

3.3 นำข้อคำถามที่คัดเลือกหรือแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้อ

3.4 นำแบบวัดที่ผ่านการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกและความเที่ยงไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 600 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Coefficient - Cronbach's Alpha) รวมทั้งวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดว่าข้อคำถามแต่ละข้อที่สร้างขึ้นอยู่ในแต่ละองค์ประกอบที่กำหนดไว้หรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์หรือนิยามเชิงปฏิบัติการ (Item Objective Congruence: IOC) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ภาษา และโครงสร้าง โดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงโครงสร้างของข้อคำถามที่ผ่านการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างของข้อคำถามที่ผ่านการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ

การบริหารจัดการการเงิน	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. ด้านการจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน	7	1-7
2. ด้านการจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ	5	8-12
3. ด้านการออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ	5	13-17
4. ด้านการจัดการความเสี่ยง	3	18-20
5. ด้านการจัดการการเงินโดยทั่วไป	5	21-25
6. ด้านการระดมทุนหรือการลงทุน	2	26-27
รวม	27	1-27

2. การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดด้วยสถิติทดสอบที (t-test) ปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามในแบบวัดการบริหารจัดการการเงิน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.28 ถึง 0.79

3. การวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดทั้งรายด้านและรายฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Coefficient - Cronbach's Alpha) ได้ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบค่าความเที่ยงของแบบวัดการบริหารจัดการการเงิน

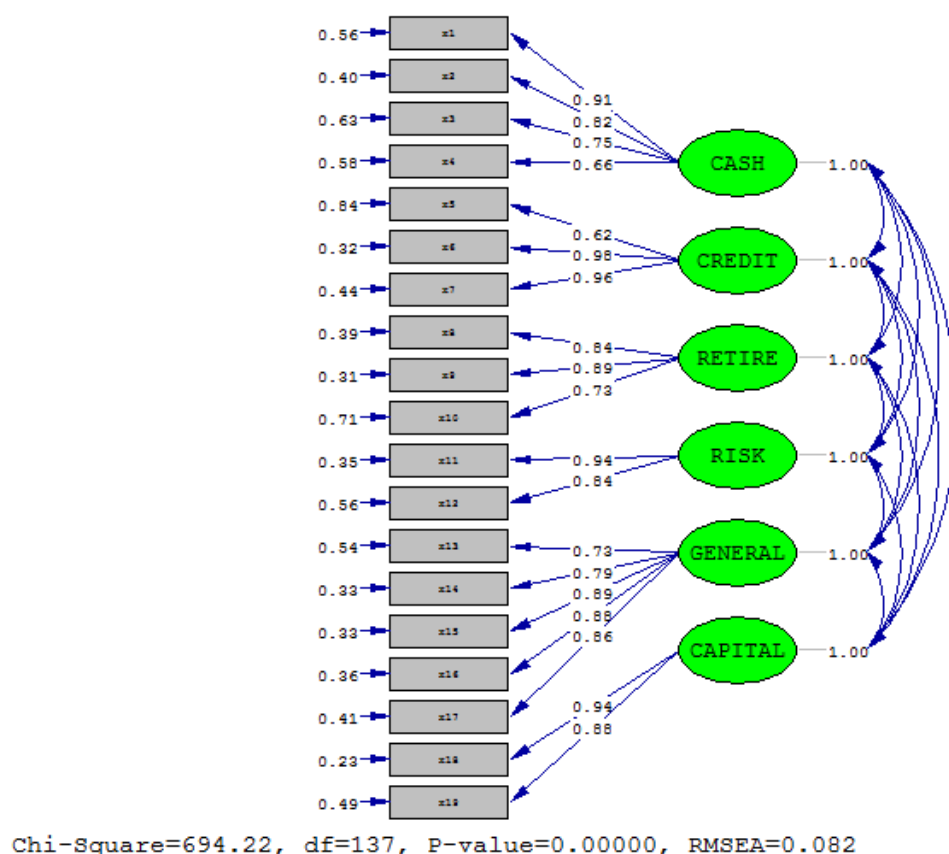
การบริหารจัดการการเงิน	สัมประสิทธิ์แอลฟา
1. ด้านการบริหารเงินสด	0.714
2. ด้านการบริหารสินเชื่อ	0.674
3. ด้านการวางแผนเกษียณอายุและอสังหาริมทรัพย์	0.850
4. ด้านการจัดการความเสี่ยง	0.598
5. ด้านการบริหารทั่วไป	0.732
6. ด้านการสะสมทุน	0.722
ทั้งฉบับ	0.885

4. การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบที่กำหนดไว้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (LISREL) ผลปรากฏว่า โมเดลของการวัดการบริหารจัดการการเงินไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งค่าดัชนีในการตรวจสอบความสอดคล้องภายหลังการปรับโมเดลการบริหารจัดการการเงิน (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2551; Brown & Cudeek, 1993; Arbuckle, 1995; Hair et al., 2010) แสดงได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ดัชนีการตรวจสอบความสอดคล้องภายหลังการปรับโมเดลการบริหารจัดการการเงิน

ค่าสถิติ	เกณฑ์	ค่าที่ได้	หมายเหตุ
Chi-Square	เข้าใกล้ 0 ($p > .05$, ไม่มีนัยสำคัญ)	694.22 ($p = .000$)	
Chi-Square/df	<2.0 หรือไม่เกิน 5	694.22/137=5.06	ค่อนข้างสอดคล้อง
GFI	เข้าใกล้ 1 (>.90)	0.890	ค่อนข้างสอดคล้อง
AGFI	เข้าใกล้ 1 (>.90)	0.85	ค่อนข้างสอดคล้อง
RMR	เข้าใกล้ 0	0.060	ค่อนข้างสอดคล้อง
Standardized RMR	เข้าใกล้ 0	0.071	ค่อนข้างสอดคล้อง
RMSEA	<.05	0.082	ค่อนข้างสอดคล้อง

ผลการปรับโมเดล แสดงดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 โมเดลการบริหารจัดการการเงินภายหลังการปรับโมเดล

ภายหลังการปรับโมเดล พบว่า ค่าไค-สแควร์ (694.22, df=137) แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI =0.720) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI = 0.660) และรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ (RMR = 0.100) ในภาพรวมโมเดลค่อนข้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนามาตรวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ดำเนินการพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงิน ผู้วิจัยกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของการบริหารจัดการการเงินตามแนวคิดของ Parrotta and Johnson (1998) ที่กำหนดองค์ประกอบของแบบวัดการบริหารจัดการการเงินไว้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน (Cash Management) 2) การจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ (Credit Management) 3) การออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ (Saving or Retirement Planning) 4) การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) 5) การจัดการการเงินโดยทั่วไป (General Financial Management) และ 6) การระดมทุนหรือการลงทุน (Capital

Accumulation) รูปแบบของข้อคำถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับการวัดเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1. ปฏิบัติน้อยที่สุด/ไม่ปฏิบัติเลย 2. ปฏิบัติน้อย 3. ปฏิบัติปานกลาง 4. ปฏิบัติมาก และ 5) ปฏิบัติมากที่สุด

2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด

2.1 ด้านความตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาคัดเลือกข้อคำถามจากคำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ($IOC \geq 0.50$) จำนวน 27 ข้อ คือ มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 แสดงว่า สามารถวัดองค์ประกอบของการบริหารจัดการการเงินได้ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน 2) การจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ 3) การออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ 4) การจัดการความเสี่ยง 5) การจัดการการเงินโดยทั่วไป และ 6) การระดมทุนหรือการลงทุน

2.2 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามในแบบวัดการบริหารจัดการการเงิน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.28 ถึง 0.79 จึงกล่าวได้ว่า แบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับพอใช้ถึงดีมาก (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543; ขวลิต ชูกำแพง, 2551)

2.3 ค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ผลการตรวจสอบค่าความเที่ยงของแบบวัดการบริหารจัดการการเงินทั้ง 6 ด้าน ปรากฏว่าองค์ประกอบด้านการออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.850 มีค่าความเที่ยงสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการการเงินโดยทั่วไป มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.732 ด้านการระดมทุนหรือการลงทุน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.722 ด้านการจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.714 ด้านการจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.674 และด้านการจัดการความเสี่ยง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.598 ตามลำดับ โดยมีค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.885 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง (Ebel and Frisbie, 1991)

2.4 ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง (First-Order Confirmatory Factor Analysis) ของการบริหารจัดการการเงินจากข้อคำถาม 27 ข้อ ผลปรากฏว่า โมเดลของการวัดการบริหารจัดการการเงินไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งภายหลังจากการปรับโมเดลได้ค่าไค-สแควร์ (694.22, $df=137$) แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI = 0.720) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI = 0.660) และรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ (RMR = 0.100) ในภาพรวมโมเดลค่อนข้างสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนามาตรวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีคุณภาพทั้งความตรงและความเที่ยงเป็นไปตามเกณฑ์ จากการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง (First - Order Confirmatory Factor

Analysis) ของการบริหารจัดการการเงินจากข้อคำถาม 27 ข้อ ปรากฏว่า โมเดลของการวัดการบริหารจัดการการเงินไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์จึงดำเนินการปรับโมเดล ปรากฏว่า ค่าไค-สแควร์ (694.22, $df=137$) แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าพิจารณา Chi-Square/df แล้วได้เท่ากับ 5.06 ซึ่ง Marsh and Hocevar (1985, pp.567) ระบุว่า Chi-Square/df ควรต่ำกว่า 2 และไม่ควรเกิน 5 ซึ่งผลการตรวจสอบที่ได้มีค่าเกิน 5 เพียงเล็กน้อย จึงอาจกล่าวได้ว่า ค่อนข้างสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง ($GFI = 0.720$) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว ($AGFI = 0.660$) และรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ ($RMR = 0.100$) ในภาพรวมโมเดลค่อนข้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Coefficient - Cronbach's Alpha) ปรากฏว่า มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.885 สำหรับรายด้าน พบว่า 1) การบริหารเงินสด มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.714 2) การบริหารสินเชื่อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.774 3) การวางแผนเกษียณอายุและอสังหาริมทรัพย์ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.850 4) การจัดการความเสี่ยง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.798 5) การบริหารทั่วไป มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.732 และ 6) การสะสมทุน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.722 ถึงแม้จะมีบางด้านที่มีค่าความเที่ยงไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของ Gable (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 อ้างถึงใน Gable, 1986) คือ ควรมีค่าความเที่ยงอย่างต่ำ 0.70 ซึ่งจากงานวิจัยนี้ความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.885 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์และเชื่อถือได้ สอดคล้องกับพรทิพย์ ไชยโส และคณะ (2549) กล่าวไว้ว่า เครื่องมือวัดที่ดีควรมีค่าความเที่ยงเข้าใกล้ 1 นอกจากนี้ Ebel and Frisbie (1991) ได้กล่าวไว้ว่า ค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.41 ถึง 0.70 แสดงถึงค่าความเที่ยงระดับปานกลาง ค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.71 ถึง 0.90 แสดงถึงค่าความเที่ยงระดับสูง และค่าความเที่ยง อยู่ระหว่าง 0.91 ถึง 1.00 แสดงถึงค่าความเที่ยงระดับสูงมาก สอดคล้องกับ Nunnally and Bernstein (1994); Hair, Black, Babin, Anderson, and Tatham (2006) ได้เสนอเกณฑ์การพิจารณาค่าความเที่ยงที่ยอมรับได้ คือ ต้องมีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป จึงกล่าวได้ว่าแบบวัดการบริหารจัดการการเงินที่พัฒนาขึ้นนี้ มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูง เป็นไปตามเกณฑ์และเชื่อถือได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการจัดการการเงินก่อนนำไปใช้เพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของกลุ่มเป้าหมายนั้น ๆ
2. ผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้วางแผนการจัดการเงินให้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมและเสริมสร้างวินัยทางการเงินให้แก่นักศึกษาได้ในอนาคต โดยการสอดแทรกความรู้รวมทั้งผลที่จะตามมาหากไม่มีการบริหารจัดการการเงินที่ดี
3. ควรนำผลการวัดที่ได้สะท้อนกลับให้นักศึกษาได้พิจารณาเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมในการจัดการการเงินของตนเอง

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. หากมีการศึกษา/วิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาและพัฒนาแบบวัดและเกณฑ์ปกติของการจัดการการเงินสำหรับกลุ่มประชากรอื่น ๆ เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้นำแบบวัดและเกณฑ์ปกติไปใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มนั้น ๆ ต่อไป
2. ควรมีการศึกษาในลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการเงิน เช่น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการการเงิน หรือศึกษาว่าการจัดการการเงินส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาหรือไม่ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). **การพัฒนาหลักสูตร**. มหาสารคาม: ทีคิวพี จำกัด.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ ไชยโส และคณะ. (2549). **หลักการวัดและประเมินผลขั้นสูง**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภูเบศร์ สมุทรจักร และมนสิการ กาญจนะจิตรา. (2557). พฤติกรรมบริโภคนิยมในวัยรุ่นไทย และปัจจัยที่เป็นสาเหตุ. **วารสารธรรมศาสตร์** 33 (1) : 46-69.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). **การวัดด้านจิตพิสัย**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร**. งานวิจัย คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สยามนท์ สหุพันธ์. (2561). พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา. **วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี** 12 (2) : 369-383.
- สุภมาศ อังศุโชติ, ถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชนีกุล ภิญโญภานูวัฒน์. (2551). **สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่งคั่งการพิมพ์
- Arbuckle, J. L. (1995). **AMOS for Windows Analysis of Moment Structures. Version 3.5**. Chicago: Small Waters Corp.
- Brigham, E. F., & Houston, J. F. (2012). **Fundamentals of financial management**. Cengage Learning.
- Brown. M.W. & Cudeek.R. (1993). Alliterative ways of assessing model fit, in testing Structural equation model. **New Jersey: Sage Publication**, pp. 141-162.
- Ebel, R. L. and Frisbie, D. A. (1991). **Essentials of Education Measurement**. 5th ed. New Jersey: Prentice-Hall., inc.

- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). **Multivariate data analysis** (6th ed). New Jersey: Pearson Education.
- Hair, J. F., Anderson, R. E., Babin, B. J., & Black, W. C. (2010). **Multivariate data analysis: A global perspective** (Vol. 7).
- Marketeer online. (2019). พฤติกรรมการใช้เงินและการออมเงินของคนรุ่นใหม่ เป็นอย่างไร ? เปิดผลการศึกษาและวิจัยในหัวข้อ **Employee Perspective 4.0**. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2559, จาก <https://marketeeronline.co/archives/102934>
- Marsh, H. W., & Hocevar, D. (1985). Application of confirmatory factor analysis to the study of self-concept: First- and higher order factor models and their invariance across groups. **Psychological Bulletin** 97 (3): 562-582.
- Nunnally, J. C., & Bernstein, I. H. (1994). **Psychometric theory** (3rd ed). New York: McGraw-Hill.
- Parrotta, J. L., & Johnson, P. J. (1998). The Impact of Financial Attitudes and Knowledge on Financial Management and Satisfaction of Recently Married Individuals. **Financial Counseling and Planning** 9 (2): 59-75.
- Shim, S., Xiao, J. J., Barber, B. L., & Lyons, A. (2009). Pathwaystolife success: A conceptual model of financial well-being for young adults. **Journal of Applied Developmental Psychology** 30 (6): 708-723.
- Vosloo, W., Fouché, J., & Barnard, J. (2014). The relationship between financial efficacy, satisfaction with remuneration and personal financial well-being. **International Business & Economics Research Journal** 13 (6): 1455 – 1470.
- Worthy, S. L., Jonkman, J., & Pike, L. B. (2010). Sensation-seeking, risk-taking, and problematic financial behaviors of college students. **Journal of Family and Economic Issues** 31: 161–170.
- Xiao, J. J., Tang, C., & Shim, S. (2009). Acting for happiness: Financial behavior and life satisfaction of college students. **Social Indicators Research** 92: 53–68.